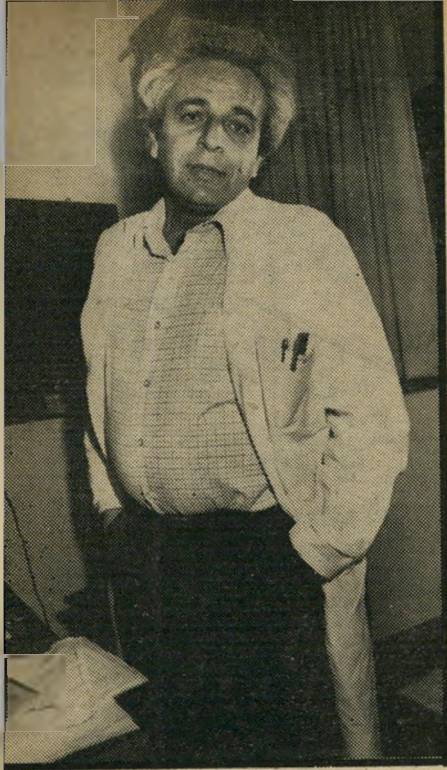

זוועה באסם

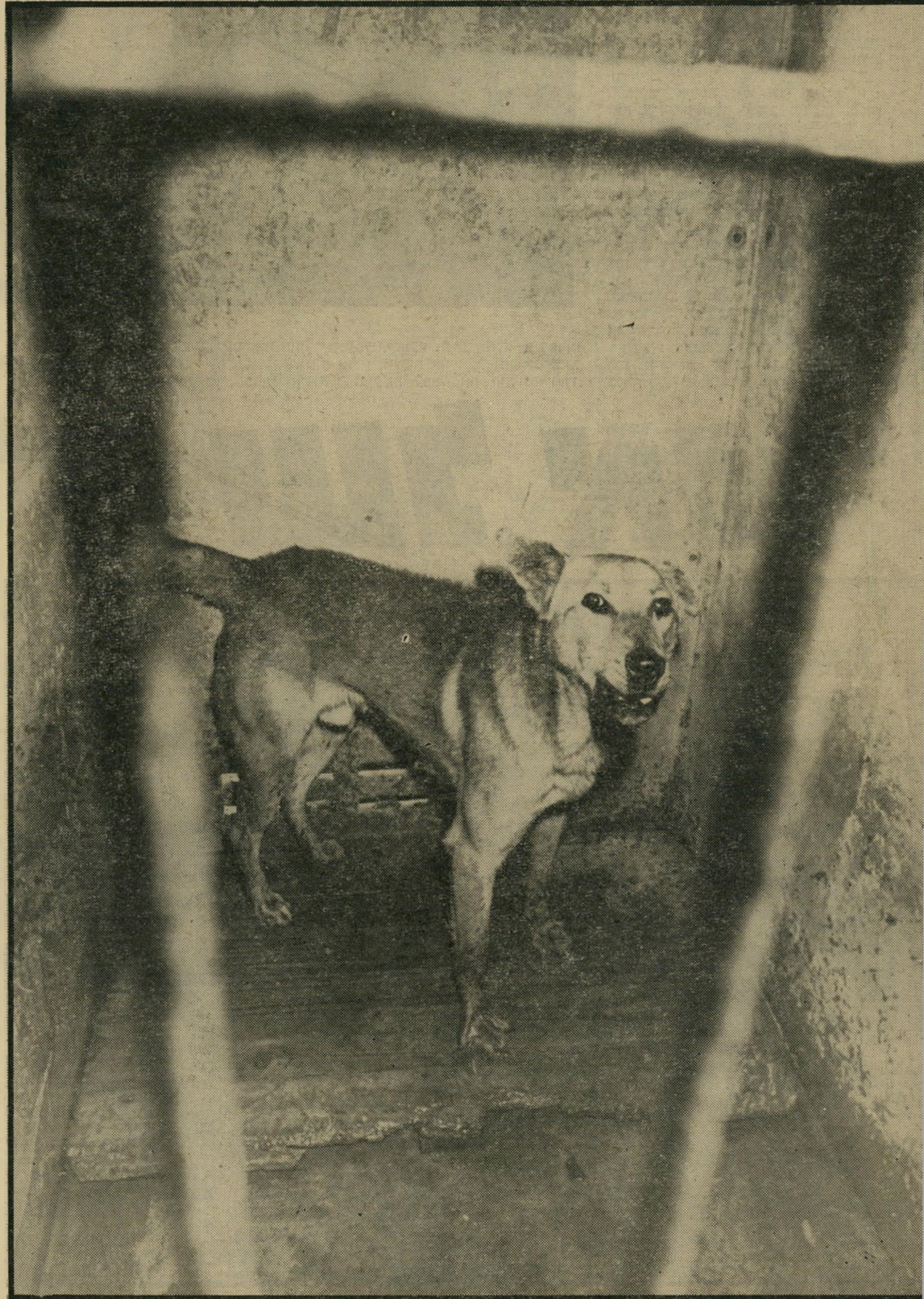

הצליחו הרופאים להחזיר את הדופק, ולגייס רוס לפעולה תקינה של הלב. אולם, את הנזק המוחי, שנגרם לה כתוצאה מאיבוד הדם בדרך לבית-החולים, אי-אפשר היה לתקן. בשלב זה, גם אילו ניצלה זינה, היתה נשארת, מה שנקרא בעגה היום "יומית, צמח". היא דיממה בדרך בצורה מדהימה, בעיקר מהפצעים בגולגולת, ש' נגרמו מנשיכות". ציין ד"ר שמעון בורשטיין.

איתו נסע גם רופא שעסק בהנשמת הילדה. במיכתב ההפנייה של בית-החולים ב' נצרת צויין מצבה הרפואי. בין השאר נכתב, כי "נמצא הולם-לב, דופק ולחץ דם". כאשר הגיעה הילדה לחיפה, שאפו שלושת המאפיינים הללו לאפס. זינה הוכנסה למחלקה בעלת מיכשור משוכלל ביותר, ולאחר שנעשה לה עיסוי-לב במי שך כחצי-שעה, ופעולות החיאה אחרות,

בלבד, אולם עבור זינה היו אלה הדקות שחרצו את גורלה. הן גרמו למוחה של הפעוטה בת הארבע, באופן מעורר פליצות.

כשסוף-סוף הצליח רובחי להגיע לבית-החולים, הוחשה הילדה לתדר-מיון. לאחר שאובחן מצבה הקשה, הובהלה ב' אמבולנס לבית-החולים רמב"ם בחיפה. רובחי נילוה לבתו גם באמבולנס. יחד

הרופא
ד"ר שמעון בורשטיין
מבית-החולים רמב"ם
בחיפה, קיבל את זינה למחלקתו וטוען, כי לו ניתן לילדה עירויים, יכלה להינצל.

שטיין, מנהל מחלקת ההתאוששות בבית-חולים רמב"ם. ד"ר בורשטיין, שקיבל את זינה למחלקה, טוען, כי "אילו היתה מקבלת עירויים במשך הנסיעה, מצבה היתה יכול להיות שונה בהחלט. אף-כי אין לקבוע בוודאות מוחלטת שהיתה ניצלת. ברור שהמצב התדרדר באופן קריטי ב' מהלך שעת הנסיעה".

לאחר פעולת ההחיאה, נותחה זינה ב' גולגולתה, ניתוחים כירורגיים ופולסטיים אשר הוכתרו בהצלחה, אך לרוע המזל, התפתח סיבוך ידוע הנובע מדימום-יתר. היא החלה מדממת מכל מקום בגופה. ב' שלוש לפנות בוקר, לאחר שנאבקה על חייה במשך 15 שעות, נפטרה.

"זו היתה דרמה מזעזעת עבור כולנו", סיכם ד"ר בורשטיין. על אף נסיונו הרפואי הרב, הוא חזר וטען, כי מיקרה טרגי, מזעזע ומעורר-פלצות כמו זה, לא הובא לפניו עד כה.

הכלב קינא

בילדה

הכלב של מישפחת כנאני נמצא היום בתחנת ההסגר של הלישכה הוותיקנית בחיפה. הוא הובא לשם מהתנהגותו בנצרת, לאחר שבקושי רב הצליחו להתגבר עליו ולהכניסו לשם. כדי להשתלט עליו נדרשו שבעה שוטרים גברתיים. ד"ר אלברט טיאני, הוותיקנר הראשי של התחנה, טען, כי זו לו הפעם הראשונה שהוא נתקל בכלב שביצע תקיפה מסוג זה. "יש שני הריגים שהופכים את המיקרה ליוצא-דופן במיוחד. תקיפה של בן-מישפחה, והיות הנתקף ילד. אפשר להסביר את התקיפה, אם-כי לא בממדים כאלה, רק אם הכלב נגוע בכלבת, או אם הילדה התגרתה בו והפריעה לו בשעת האוכל, כשהיה רעב במיוחד." עד היום לא נתגלו בכלב סימני כלבת. מה בדיוק אירע באותן דקות שבהן נשארה זינה לבדה עם הכלב, לא ידע איש לער לם. לא היו עדי-ראיה. השכנים לא שמעו דבר, ושום סימנים מסייעים לא נמצאו. המישפחה חקרה גם אפשרות, כי הכלב הוסת לשסע את הילדה כנקמה באביה, מצד אויביו. רובחי, המעיד על עצמו כי איש העולם התחתון, דוחה אפשרות זו בשתי ידיים. "איש זר לא היה יכול להתקרב לכלב הזה בשום-אופן. רק לירות בו מרחוק. אני חושב שהכלב פשוט קינא בילדה. הוא ראה כמה שאנחנו אוהבים אותו. כמו שאח מקנא באחות." כשישב רובחי במסדרון בית-החולים, הוא צעק, כי ירצח את הכלב הזה במרידיו. היום, נראה, כי רובחי כנאני משלים עם הטרגדיה הנוראה שפקדה את מישפחתו, והוא התחיל לדאוג לכלב. "אני מתגעגע אליו. גידלתי אותו, ואני לא רוצה שיהרגו אותו. היה לי כלב והיתה לי ילדה. נכון, הילדה הלכה, למה שיהרגו גם את הכלב?"

יעל תדמור

למישפחת כנאני בהיותו גור יונק. בעלי-הבית גידלו ואימונו לתקיפה, וככזה הוא שימש כשומר הבית. בשבוע שעבר התנפל הכלב על בתו של רובחי, שנהגה לשחק עימו, והרגה באכזריות רבה.

הכלב הרצחני
הכלב ששיסע את זינה בת ה-4 נמצא כיום בתחנת ההסגר של הלישכה הוותיקנית בחיפה. כלב זה, שגזעו מעורב, הובא